

DE CHRISTELIJKE IDENTITEIT

hjms

Geliefde broeders en zusters, het zal u zeker niet zijn ontgaan dat wij tegenwoordig in de wereld en in de media bekend staan als “*die christenen*”, alsof we van een andere planeet afkomstig zijn, vaak nog snerend vergezeld door bijvoeglijke naamwoorden als “*fundamenteel, radicaal, fanatiek, dwaas*”. Maar we kunnen die kwetsende uitlatingen het beste als een compliment beschouwen. Want het bewijst dat we ons op de goede weg achter Jezus bevinden (Matt. 5:11). En het zou ons zeker moeten sterken in onze identiteit als kinderen van God de Vader.

In deze bijbelverkundiging wil ik kort eens ingaan op enkele aspecten van onze (christelijke) identiteit. Als we namelijk goed weten wie wij zijn, dan sterkt ons dit in het onwrikbaar volgen (ondanks alle geestelijke strijd) van Jezus. Zo was het ook met Johannes de Doper! Op allerlei veronderstellingen van de mensen reageerde hij zeker en beslist: “*Ik ben Elia niet, ik ben Christus niet, ik ben niet de profeet. Neen, ik ben de stem des roependen in de woestijn.*” (Joh. 1:19-27). Johannes wist precies wie hij was en wat zijn taak was.

Broeders en zusters, het is ongelooflijk belangrijk om te weten wie wij zijn! Net als Johannes de Doper verkondigen wij Jezus in de woestijn van deze wereld. We zijn geen armoedzaaiers, maar we zijn de bloedeigen kinderen van God, de Schepper van het ganse heelal en de hemel en de aarde. Deze wetenschap vervult mij met diepe vreugde en trots.

We zijn volgelingen van Gods Zoon, de Here Jezus Christus

Wij zouden de benaming “*christen*”, “*christenen*” als een geuzennaam moeten beschouwen, waarop we trots zijn. Het woord “*christen*” komt in de bijbel slechts driemaal voor, namelijk in Hand. 11:26; 26:28 en 1 Petr. 4:16 en is afgeleid van het Griekse woord “*Christus*”, dat “*Gezalfde*” betekent. Het werd in de eerste eeuw alleen op een spottende wijze door de ongelovige heidenen gebruikt om de volgelingen van de Here Jezus Christus mee aan te duiden. Het woord “*christen*” betekent dus “*volgeling van de Gezalfde*”. Eigenlijk drukt dit woord “*christen*” tevens uit, dat ook wij gezalfden zijn. Is dat zo, broeders en zusters en ervaren wij dat? Zijn ook wij zodanig vol van de Heilige Geest, dat wij gezalfden zijn? Het is jammer dat de diepe betekenis van het woord “*christen*” door de eeuwen heen verloren is gegaan. Het is een benaming om trots op te zijn. Ben ik, bent u een christen? Ja, wij zijn “*volgelingen van de Gezalfde, van Jezus, de Zoon van God*”.

Tóch zegt het woord “*volgeling*” in eerste instantie niets over onze identiteit en over onze verhouding met God en met Jezus. Zo kan men immers ook een volgeling van Boeddha of Mohammed zijn. De bijbel gebruikt voor “*volgeling*” meestal het woord “*discipel*”, dat wil zeggen “*leerling, pupil, volgeling*”. Wij zijn volgelingen van Jezus. Het volgen van Hem en het zijn van Zijn leerling is het gevolg van een uit vrije wil genomen beslissing. Op enig moment hebben wij besloten om Hem te volgen, Zijn stem te horen en van Hem te leren. Leest u in dit verband Joh. 1:35-52; Matt. 8:19-22; Luk. 9:35, 57-62; Joh. 10:4-5,27; Joh. 7:17.

Maar wat bracht ons tot die beslissing? Dat kwam door onze wedergeboorte, broeders en zusters. We ontdekten dat Jezus, het Lam van God, de Zaligmaker en Redder der mensheid is en we kregen Hem lief toen we zagen wat Hij voor ons deed aan Golgotha's kruis. We besloten Hem te volgen en we werden met Zijn Bloed gereinigd en verlost en gekocht uit de wereld. Toen wij Jezus aannamen en besloten om Jezus voortaan te volgen, toen we vervolgens wedergeboren werden, toen veranderde ook onze identiteit.

Wat is dan nu onze (nieuwe) identiteit?

We zijn nu échte kinderen van God de Vader

Geliefde broeders en zusters, ik wil u meenemen naar Ex. 3:11. God was verschenen aan Mozes en gaf aan hem de opdracht om het volk van Israël uit de slavernij in Egypte naar het Beloofde Land te voeren. Leest u de eerste woorden, die Mozes uitte: *“Toen zeide Mozes tot God: Wie ben ik, dat ik tot Faraó zou gaan; en dat ik de kinderen Israëls uit Egypte zou voeren?”*

We lezen hier woorden, die zo kenmerkend zijn voor iedereen die waarachtig de wedergeboorte uit genade tot een nieuw schepsel in Christus heeft ervaren. Wie Gods oneindige liefde heeft ervaren, wie de reiniging van al z'n zonden door Jezus' kostbare Bloed heeft ervaren, wie de genadevolle vergeving en vrijmaking heeft ervaren, wie Christus' Kruisoffer heeft ervaren, wie de blijdschap van een nieuwe schepping heeft ervaren, kan nog slechts de woorden stamelen *“Wie ben ik, Heer, dat U mij liefheeft, dat U mij heeft verlost, dat U mij wil gebruiken.”* Iedereen die de geweldige genade en liefde van God heeft ontvangen, kan zijn nieuwe identiteit als nieuw schepsel nauwelijks bevatten. *“Wie ben ik, Heer!”* Die kan nauwelijks bevatten dat God juist hem of haar genade heeft geschonken en wil gebruiken. Let wel, broeders en zusters, ik gebruik een uitroepteken en geen vraagteken. Want wie zich afvraagt: *“Wie ben ik?”* die heeft wellicht de wedergeboorte nog niet waarachtig ervaren.

Mozes' worsteling met zijn identiteit is dus normaal voor wedergeboren kinderen Gods. Maar de uitkomst ook! Uiteindelijk zullen wij gehoorzaam moeten zijn aan Gods roeping en ons zonder al te veel strubbelingen er bij neerleggen. Zoals ook Mozes uiteindelijk deed. Mozes werd geroepen voor een bijzondere taak, namelijk om Gods volk Israël uit de slavernij weg te voeren. Ook wij zijn allen geroepen voor een bijzondere taak. Ook wij dienen mensen naar de vrijheid te voeren. Wij dienen mensen uit de zondeslavernij in de wereld te trekken en het Koninkrijk van Jezus binnen te brengen. Uiteraard onder de leiding van de Heilige Geest, uiteraard binnen de taken zoals God die aan elk individu specifiek heeft toebedeeld. Broeders en zusters, het éérste dat met ons gebeurt als wij wedergeboren worden, is dat wij nieuwe schepselen worden. Dat zegt de bijbel! 2 Cor. 5:17 – *“Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.”*

De bijbel vertelt ons ook, wélk nieuw schepsel wij geworden zijn, namelijk: kinderen van God. Wie zal tot ooit deze ontzaglijke, onverdiende genade kunnen begrijpen!

Joh. 1:12 – *“Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;”*

Gal. 3:26 – *“Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus.”*

Maar, lieve broeders en zusters, wat ik nu ga zeggen is uitermate belangrijk voor het besef van uw identiteit. Wij zijn géén aangenomen kinderen Gods! Hoewel in zekere zin wij wel door de Heilige Geest zijn aangenomen als Gods kinderen (Rom. 8:15), want God had per slot van rekening ons die grote genade helemaal niet hoeven te schenken. Nogmaals, wij zijn geen aangenomen kinderen Gods in de zin van adoptiekinderen. Neen!

Wij zijn kinderen Gods gewórden. We zijn het dus echt! We zijn échte leden van Zijn gezin geworden. God de Vader is écht onze Vader. Dit wonder is absoluut onbegrijpelijk. Maar tóch bevestigt de bijbel het in enkele schriftgedeelten.

2 Petr. 1:4a – *“Door welke ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij door dezelve der goddelijke natuur deelachtig zoudt worden, nadat gij ontvloden .....*”

Door de wedergeboorte hebben we deel gekregen aan de goddelijke natuur. We hebben deel gekregen aan het goddelijke dna. We hebben nu goddelijk dna in ons. Weliswaar thans nog niet de volle 100%, want we kunnen nog zondigen, maar toch! En straks zal de goddelijke natuur volledig in ons zijn, want als we Jezus zullen aanschouwen, dan worden we volgens 1 Joh. 3:2 in één ogenblik volmaakt en ontvangen we een verheerlijkt opstandingslichaam: *“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn*

zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is."

De bijbel zegt óók, dat wij door Jezus (geestelijk) zijn gebaard. Jak. 1:18 – *"Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord der waarheid, opdat wij zouden zijn als eerstelingen Zijner schepselen."*

Het woordje "baren" verwijst naar onze geboorte als Gods kinderen, dus naar onze wedergeboorte. In Joh. 19:34 kunnen we lezen over die geboorte: *"Maar een der krijgsknechten doorstak Zijn zijde met een speer, en terstond kwam er bloed en water uit."*

Net zoals bij een vrouw tijdens de bevalling van haar baby, vloeide uit Jezus' zijde water en bloed als teken van de geboorte van Gods kinderen.

Wij behoren nu tot het huisgezin van God de Vader. Wij zijn nu broeders van Jezus, Gods Zoon en sámen met Hem zijn wij kinderen van God. Zowel Jezus als wij zijn uit Één geboren. Hebr. 2:11-13 – *"Want en Hij, Die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit een; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen. Zeggende: Ik zal Uw naam Mijn broederen verkondigen; in het midden der Gemeente zal Ik U lofzingen. En wederom: Ik zal Mijn betrouwen op Hem stellen. En wederom: Zie daar, Ik en de kinderen, die Mij God gegeven heeft."*

Joh. 20:17 – *"Jezus zeide tot haar: Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijn Vader; maar ga heen tot Mijn broeders, en zeg hun: Ik vare op tot Mijn Vader en uw Vader, en tot Mijn God en uw God."*

Reeds in het Oude Testament kunnen we een profetie over het onbegrijpelijke wonder lezen, dat Jezus ons Zijn broeders noemt. Ps. 22:23 – *"Zo zal ik Uw Naam mijn broederen vertellen; in het midden der gemeente zal ik U prijzen."*

Broeders en zusters, als Gods eigen, échte kinderen zijn wij automatisch ook dragers van Zijn Naam geworden. We zien dit heerlijke feit tot uitdrukking komen bij de drie aartsvaders van het volk Israël. Abram en Sarai ontvingen van God een nieuwe naam, namelijk Abraham en Sara. Bij beiden werd de Hebreeuwse letter "he" (ה) ingevoegd, symbool voor aanbidding en de belangrijkste letter van de Naam van God (יהוה). De naam van Abraham's zoon Izak werd door God Zelf persoonlijk uitgekozen. De naam van Izak's zoon Jakob werd door God veranderd in Israël. Leest u Gen. 17:5,15,19; 32:28.

Het is bij onze wedergeboorte tot kinderen Gods, dat God Zijn Naam ook aan onze naam verbindt.

Openb. 2:17 – *"Die oren heeft, die hore wat de Geest tot de Gemeenten zegt. Die overwint, Ik zal hem geven te eten van het manna, dat verborgen is, en Ik zal hem geven een witten keursteen, en op den keursteen een nieuwen naam geschreven, welken niemand kent, dan die hem ontvangt."*

Openb. 3:12 – *"Die overwint, Ik zal hem maken tot een pilaar in den tempel Mijns Gods, en hij zal niet meer daaruit gaan; en Ik zal op hem schrijven den Naam Mijns Gods, en de naam der stad Mijns Gods, namelijk des nieuwen Jeruzalems, dat uit den hemel van Mijn God afdaalt, en ook Mijn nieuwen Naam."*

Openb. 14:1 – *"En ik zag, en ziet, het Lam stond op den berg Sion, en met Hem honderd vier en veertig duizend, hebbende den Naam Zijns Vaders geschreven aan hun voorhoofden."*

Openb. 22:4 – *"En zullen Zijn aangezicht zien, en Zijn Naam zal op hun voorhoofden zijn."*

Geliefde broeders en zusters, kunt u het zich voorstellen dat wij de uiterst heilige en machtige Naam van God dragen? Dat Zijn Naam onze naam is geworden. Oh, prijst God voor zoveel genade. Wat een geweldig wonder. Maar als wij dan uit genade de relatie van een bloedeigen kind tot God als onze Vader hebben verkregen, betekent dit ook dat wij ons vertrouwen volledig op Hem stellen, Hem liefhebben en Hem in alle dingen in ons leven betrekken. We willen Hem nooit geen pijn meer doen.

We zijn geen dienstknechten, maar kinderen van de Vader, die Hem als priesters dienen

Het feit dat wij nu Gods kinderen zijn, betekent ook dat wij géén dienstknechten van Hem zijn. De engelen zijn dienstknechten van God, maar wij zijn Zijn familie. Wij noemen onszelf weliswaar vaak nog dienstknechten Gods (2 Cor. 6:4), omdat we Hem vrijwillig in alle nederigheid willen dienen, maar God Zelf ziet ons niet meer als dienstknechten. Wij dienen God omdat wij Hem liefhebben en zoals wij ook onze ouders dienen, maar wij zijn géén knechten. Dit stelde Paulus in Gal. 4:6-7 – *“En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus.”*

Leest u het goed? Leest u wat ik hier ook lees? Het feit dat wij nu tot Gods gezin behoren, maakt ons zelfs tot erfgenamen van God (en ook mede-erfgenaam met Christus – Rom. 8:17). Christus ontvangt de heerlijkheid van God. Wij zullen daarin delen en met Hem het Koninkrijk ontvangen (Jak. 2:5) in een eeuwig en onverderfelijk leven (Tit. 3:7; 1 Petr. 3:7). Ook Jezus noemt ons geen dienstknechten. Joh. 15:15 – *“Ik heet u niet meer dienstknechten; want de dienstknecht weet niet, wat zijn heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd; want al wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, dat heb Ik u bekend gemaakt.”* We zijn dus geen knechten, maar kinderen Gods die de Vader van harte vrijwillig en vol liefde willen dienen (Ex. 21:5-6; Deut. 15:16-17).

Nu is het zo dat de bijbel stelt, dat wij na onze wedergeboorte wél tot priesters van God zijn gemaakt. Openb. 1:6 – *“En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.”*

Dit priesterschap heeft echter niets te maken met het zijn van knecht, maar alles met het staan tussén God en het volk. Een priester is gehouden om God aan het volk bekend te maken en om het volk tot Hem te leiden.

Het vrijwillig dienen van God heeft overigens een geweldige uitwerking in onze levens, namelijk een positief effect op onze heiligmaking. Rom. 6:22 – *“Maar nu, van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking, en het einde het eeuwige leven.”*

Paulus stelde zelfs dat dit geven van jezelf aan de Heer de redelijke godsdienst is.

Rom. 12:1 – *“Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst.”*

Het gebruikte woordje “redelijke” komt van het Griekse “logi”kos”, dat betekent “de menselijke rede betreffend in de zin van redelijk, logisch”. Paulus zegt in feite, dat het logisch is om God te dienen middels het offeren van je eigen leven. Zoals het heel logisch is om je eigen aardse vader te dienen, net zo logisch is het om je hemelse Vader te dienen.

Gods kinderen zondigen niet meer, maar zij zijn heilig

Als wij waarachtig zijn wedergeboren, broeders en zusters, dan zegt de bijbel ook dat wij niet meer voortdurend zondigen, zoals vroeger in ons oude leven. 1 Joh. 3:6 – *“Een iegelijk, die in Hem blijft, die zondigt niet; een iegelijk, die zondigt, die heeft Hem niet gezien, en heeft Hem niet gekend.”*

In de Griekse grondtekst wordt voor “zondigen” het werkwoord “hamar”tano” gebruikt, dat in een zodanige grammaticale vorm staat dat het een voortdurende staat uitdrukt. “Niet zondigen” betekent dus “voortdurend niet zondigen”. 1 Joh. 3:6a luidt dus: *“Een iegelijk, die in Hem blijft, die zondigt niet voortdurend;”*. Dit heerlijke feit is het gevolg van het nu bezitten van de goddelijke natuur. Wat een genade!

Als leden van het heilige, goddelijke huisgezin die deel hebben aan de heilige, goddelijke natuur en die niet meer (voortdurend) zondigen, behoren wij dus ook niet meer tot de wereld. Wij leven nog wel in de wereld, maar geestelijk gezien hebben we ons van de wereld afgescheiden. Althans, dat zou beslist zo moeten zijn (1 Joh. 2:15-17). God roept ons daartoe op.

1 Petr. 1:15-16 – *“Maar gelijk Hij, Die u geroepen heeft, heilig is, zo wordt ook gijzelfen heilig in al uw wandel; Daarom dat er geschreven is: Zijt heilig, want Ik ben heilig.”*

De bijbel noemt ons, kinderen Gods met een goddelijke natuur, daarom op vele plaatsen ook *“heiligen”*, dat wil letterlijk zeggen *“afgescheidenen”*. De bijbelse betekenis van het woordje *“heilig”* wil zeggen *“met een doel afgezonderd, apart gezet”*. Onszelf heiligen doen we niet zo maar, dat doen we met een doel en het gaat eigenlijk haast automatisch. Wij heiligen ons voor Jezus als Zijn Bruid (Efez. 5:27). Hij is heilig en wij willen daarom graag ook heilig worden. Dat bewerkt die goddelijke natuur in ons.

Door de nieuwe goddelijke natuur zijn wij geen zondaars meer, maar we leven geestelijk afgescheiden van de wereld. Hoewel we helaas af en toe nog wel zondigen, hoewel het niet onze natuur meer is.

Gods kinderen heersen als koning

De bijbel leert dat wij naast priesters ook koningen zijn geworden. De goddelijke natuur bewerkt in ons het koningschap. Openb. 1:6 – *“En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.”*

Een koning heerst, dus ook wij mogen heersen. Over de slechte kanten van ons karakter, over de zonde, over de boze, over de omstandigheden. Wij zullen zelfs op schorpioenen en op slangen (het beeld van demonen, duivelen) treden, zonder dat we gebeten worden (Luk. 10:19). Dit alles wordt in ons leven mogelijk als wij staan op Gods beloften en ons bewust zijn van onze nieuwe identiteit, Gods eigen kinderen.

Leest u voor een negatief voorbeeld in dit verband Hand. 19:13-20 over de zonen van Sceva die zich deze identiteit niet konden aanmeten.

Gods kinderen zijn Gods ambassadeurs op aarde

Broeders en zusters, in 2 Cor. 5:20 staat geschreven dat wij ambassadeurs en gezanten van Jezus Christus zijn: *“Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen.”*

Het ambassadeurschap is een hoge functie. Een ambassadeur vertegenwoordigt zijn koning, zijn president of zijn regering in een ander land en fungeert tevens als tussenpersoon en boodschapper als de regering van dat andere land iets aan zijn regering wil mededelen. Een ambassadeur is dus een mediator, een middelaar en soms een voorspraak. Het belang van deze functie mogen we niet onderschatten, want het zijn de woorden van de ambassadeur die bepalend kunnen zijn of de boodschap correct overkomt. Zijn woorden kunnen zelfs bepalend zijn voor oorlog of vrede.

Wij zijn ambassadeurs van de allerhoogste Koning. Wij vertegenwoordigen God de Vader en de Here Jezus Christus op aarde. Als wij deze functie goed willen uitoefenen, dan moeten wij dus goed naar de stem van God en van de Heilige Geest kunnen luisteren. Óók moeten wij goed kunnen luisteren naar en opmerkzaam zijn op de noden van onze naasten, die wij tot God willen brengen. En de boodschap die wij namens God aan de mensen moeten brengen, luidt: *“Verzoen u toch met God”*.

Tot slot David, een man naar Gods hart

Broeders en zusters, in het begin van deze bijbelverkondiging wees ik u op het belang van het kennen van onze nieuwe identiteit. Als wij wéten wie wij écht zijn, Gods bloedeigen kinderen, dan kunnen wij ook onbewegelijk staan. Dan zullen we uiteraard niet gevrijwaard zijn van moeilijke omstandigheden, verleidingen en verzoekingingen en andere aanvallen van de satan, maar dan zijn we in staat om onverschrokken de aanval af te slaan. Omdat we wéten dat de Almachtige God, onze eigen Vader, aan onze kant staat en dat we méér dan

overwinnaars mogen zijn (Rom. 8:31-39). Rom. 8:31 – *“Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?”*

In de bijbel vinden we een geweldig voorbeeld in David, die wist wie hij was en die wist dat God aan zijn kant stond. Hoeveel autoriteit ontleende hij wel niet aan zijn identiteit als kind van God? Ook daarom noemde God hem een man naar Zijn hart (Hand. 13:22).

Onverschrokken zocht hij de confrontatie met de reus Goliath, overtuigd als hij was van de overwinning. Tegen alle menselijke logica in wist hij dat God de Vader met hem was. U kent beslist het verhaal van zijn strijd tegen Goliath, hetgeen u kunt vinden in 1 Sam. 17. Ik zal het daarom niet herhalen, maar ik wil u wel de woorden van David geven.

1 Sam. 17:26,37,45-47 – *“Toen zeide David tot de mannen, die bij hem stonden, zeggende: Wat zal men dien man doen, die dezen Filistijn slaat, en den smaad van Israel wendt? Want wie is deze onbesneden Filistijn, dat hij de slagorden van den levenden God zou honen?.....
..... Verder zeide David: De HEERE, Die mij van de hand des leeuws gered heeft, en uit de hand des beers, Die zal mij redden uit de hand van dezen Filistijn. Toen zeide Saul tot David: Ga heen, en de HEERE zij met u! ..... David daarentegen zeide tot den Filistijn: gij komt tot mij met een zwaard, en met een spies, en met een schild; maar ik kom tot u in den Naam van den HEERE der heirscharen, den God der slagorden van Israël, Dien gij gehoond hebt. .... Te dezen dage zal de HEERE u besluiten in mijn hand, en ik zal u slaan, en ik zal uw hoofd van u wegnemen, en ik zal de dode lichamen van der Filistijnen leger dezen dag aan de vogelen des hemels, en aan de beesten des velds geven en de ganse aarde zal weten dat Israël een God heeft. En deze ganse vergadering zal weten, dat de HEERE niet door het zwaard, noch door de spies verlost; want de krijg is des HEEREN, Die zal ulieden in onze hand geven.”*

Verlangt u ook om net als David te weten wie u precies bent, te weten dat de Vader aan uw kant staat, te weten dat de overwinning voor u is? Als u uw leven echt aan Jezus geeft, zult u opnieuw geboren worden tot een nieuw schepsel, Gods eigen kind en dan mag u zich hiervan bewust worden tot in elke vezel van uw lichaam. Enkele regels van het koor van een bekend lied luiden:

*Wie ben ik dat Gij aan mij denkt,
Zoveel aandacht schenkt aan mij, oh Heer,
'k Ben zo onwaardig te ontvangen, oh Heer,
Uw g'na zo groot die mij heeft verhoogd,.....*

Broeders en zusters, als wij de oneindige liefde van God en Zijn geweldige genade bedenken, dan kunnen wij niet anders dan onszelf, net zoals Mozes in Ex. 3:11, diep vernederen en onwaardig gevoelen. *“Wie ben ik.”*

Maar als het gaat om onze nieuwe identiteit en om onze positie in de geestelijke strijd, dan staan wij rechtop, dan zijn we trots dat wij Gods eigen kinderen zijn, dan ontlene wij kracht aan de wetenschap dat God de Vader aan onze kant staat. Hij is zo goed voor ons.

De Heer zegene u deze week rijkelijk. Amen.

In deze bijbelverkondiging heb ik bewust niet gesproken over onze positie als (aanstaande) Bruid van Jezus, Gods Lam. Dit zal voor ons na Jezus' Wederkomst realiteit worden.